

Vychovat asistenčního psa znamená připravit štěně či mladého psa na speciální výcvik. Nejčastějšími plemeny ve výchově jsou především border kolie, labradoři, tolleři, pudlové, portugalský vodní psi a kříženci.

Ve výchově je pes přibližně do věku jednoho roku až roku a půl, maximálně do dvou let, dle plemene a povahy psa. Nastoupit do ní může buď již jako malé štěňátko (od 8mi týdnů) i jako mladý pes zpravidla do jednoho roku. Od doby nástupu do výchovy se pak následně odvíjí i doba, kterou ve výchově tráví. Průměrně pes zůstává ve výchově do 13ti až 16 měsíců, kdy má pubertu za sebou.

Cílem výchovy není vycvičený pes ovládající kompletní poslušnost a spoustu dalších cviků či triků, ale pes vychovaný a výborně socializovaný, příjemný, kontaktní, vyrovnaný psí společník. Kvalitní výchova výrazně usnadňuje další výcvik psa, proto je také velmi důležitá.

Kdo může být dobrovolník vychovatel?

Vychovatelé jsou dobrovolníci, jejichž pomoci si velice vážíme, a bez kterých by byl výcvik asistenčních psů velice obtížný. Vychovatelem se může stát každý člověk starší 18 let, koho tato činnost zajímá, má kladný vztah ke psům a cit pro práci s nimi. Je důsledný a má dostatek času a trpělivosti plně se štěněti věnovat. Předchozí zkušenosti s výcvikem psů nejsou nutné, vychovatelem bývá často člověk, který psa nikdy předtím neměl. Velikou výhodou je bydliště v Praze, protože štěňátko je tak přirozeně zvyklé na život ve velkém městě a pro vychovatele je snazší setkávat se s našimi metodiky výcviku (min. 1x měsíčně.). Po celou dobu výchovy musí být pejsek umístěn v bytě (nikdy nesmí bydlet na zahradě nebo v kotci). Vychovatelé pak své svěřence berou téměř všude sebou, chodí s nimi do školy, práce, na nákupy, do restaurací i na návštěvy. Pes se tak zcela nenásilně dostává do nejrůznějších situací a učí se, jak se správně chovat.

A co by se tedy měl pes ve výchově všechno naučit?

Jak už bylo řečeno, výchova primárně neznamená psa vycvičit, ale vychovat ho. Zcela zásadní je velice důkladná socializace. To znamená, že se pejsek seznámí s co nejvíce různými věcmi a situacemi, které ho mohou potkat během celého života. Takže se naučí cestovat nejrůznějšími dopravními prostředky, jezdit na eskalátorech, chovat se v nákupních centrech, školách či kanceláři. Je zvyklý na nejrůznější povrchy (dlažba, tráva, lesklá dlažba, kovové poklopy a mřížky, apod.), davy lidí, nákupní košíky či kufry na kolečkách. Seznámí se s dalšími zvířaty, včetně velkých hospodářských zvířat, a mnohé další. Doma se musí naučit základním hygienickým návykům, nesmí ničit věci, skákat na návštěvy, žebrať ani krást jídlo, umí vydržet na svém pelišku (nikdy nespí v posteli ani na gauči) a vydrží přiměřeně dlouho doma sám. Kromě toho musí pejsek slyšet na své jméno, přijít na zavolání, umět chodit na prověšeném vodítku, zastavovat chodníky, nevšímát si jiných pejsků. Učí se být kontaktní a chtít spolupracovat s člověkem. Naučí si i sednout a lehnout na povel. Samozřejmě se také hodně mazlí a se svým vychovatelem si společně hrají. Naopak naprosto není nutná kompletní poslušnost, protože pokud ji vychovatel v dobrém úmyslu naučí pejska špatně, tak následně ve výcviku je náročnější psa tyto špatné návyky přeučit, než když se učí vše úplně od začátku. Případné další cviky nebo úkoly se přidávají postupně podle zkušeností vychovatele a povahy a šikovnosti pejska.

Před zařazením do výcviku čekají psa ještě závěrečné povahové testy, kdy se ověří, že pejsek nemá žádný zásadní problém, není agresivní, příliš bázlivý, neloví apod. (což se samozřejmě sleduje a případně řeší po celou dobu výchovy). Dále pes prochází zdravotními testy (DKK, DLK, EKG, hematologie, oči) a absolvuje kastraci. Už při nástupu do výcviku má každý pes svého klienta, se kterým se pes i vychovatel předem seznámí. Nástup psa do výcviku ovlivňuje kromě věku, vyzrálости psa a absolvování testů i omezená kapacita našich metodiků výcviku. To znamená, že štěně může vždy nastoupit až potom, kdy některý ze psů ve výcviku složí

zkoušku a je předán svému klientovi.

Náklady na výchovu každého psa jsou vysoké, téměř 50.000,- Kč/1 rok. Proto je pro nás velmi cenná dobrovolnická práce bez nároku na odměnu. Náklady vzniklé u vychovatele samozřejmě hradí naše organizace - jsou to především granule a pamlsky pro psa, základní vybavení psa (pelíšek, obojek, vodítko, misky, postroj), antiparazitika a veterinární péče a testy. Nehradíme předem neschválené náklady, protože většinu těchto věcí máme na skladě nebo je nakupujeme ve větším množství pro všechny psy.

Co dobrovolníka vychovatele cestou potká a co z toho budu mít?

Především jde o krásné a velmi smysluplné zapojení a způsob, jak pomoci někomu, kdo to potřebuje. Vychovaný psí pomocník od dobrovolníka se stane po absolvování speciálního výcviku nepostradatelným členem rodiny někoho s postižením (nevidomého, vozíčkáře, dítěte s kombinovaným postižením,...). Naši klienti zpravidla zůstávají s vychovatelem svého psa v kontaktu a vychovatel tak vidí, že jeho práce měla opravdu smysl. Výchovou si možná splníte dávný sen mít psa, anebo možná najdete práci, která Vás pohltí a změní celý Váš život